

Nieuwsbrief SR Updates - Nummer 23, 2019

Nummer 23, 2019

Redactie: prof. mr. J.S. Nan en mr. C.L. van der Vis.

INHOUDSOPGAVE

Hoge Raad

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2019:1026](#) 25-06-2019

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2019:1032](#) 25-06-2019

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2019:1033](#) 25-06-2019

RECHTSPRAAK

Onderdeel bewijsmiddel strijdig met bewezenverklaring?

Het middel klaagt dat het hof de bewezenverklaring ontoereikend heeft gemotiveerd, aangezien het hof de bewezenverklaring heeft doen steunen op een met de bewezenverklaring strijdig bewijsmiddel. Het hof heeft de bewezenverklaring zonder nadere motivering mede doen steunen op de in bewijsmiddel 1 opgenomen verklaring van de verdachte dat het niet klopt dat zijn rijbewijs ongeldig is verklaard, dat hij een brief van het CBR heeft dat zijn rijbewijs weer geldig is en dat hij zijn rijbewijs zelfs thuisgestuurd heeft gekregen. Nu die verklaring in strijd is met de bewezenverklaring, is de bewezenverklaring ontoereikend gemotiveerd.

Het middel is gegrond.

De Hoge Raad vernietigt de bestreden uitspraak en wijst de zaak terug naar het Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, zittingsplaats Arnhem, opdat de zaak opnieuw wordt berecht en afgedaan.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 25-06-2019

ECLI: ECLI:NL:HR:2019:1033

Zaaknummer: 17/05918

Rechters: J. de Hullu, E.S.G.N.A.I. van de Griend en J.C.A.M. Claassens

Advocaten: M.M. Spooren

RECHTSPRAAK

Is sprake van uitbuiting?

Het middel komt op tegen de bewezenverklaring van de in zaak A onder 1 ten laste gelegde mensenhandel en klaagt onder meer dat het hof onvoldoende gemotiveerd heeft geoordeeld dat sprake is van ‘uitbuiting’.

Vooropgesteld moet worden dat het in artikel 273f lid 1 Sr voorkomende bestanddeel ‘uitbuiting’ in de wet niet is gedefinieerd, anders dan door de opsomming in het tweede lid van een aantal vormen van uitbuiting, waaronder uitbuiting van een ander in de prostitutie. De vraag of – en zo ja, wanneer – sprake is van ‘uitbuiting’ in de zin van de onderhavige bepaling, is niet in algemene termen te beantwoorden, maar is sterk verweven met de omstandigheden van het geval. Voorts is van belang dat ‘uitbuiting’ moet worden aangemerkt als een impliciet bestanddeel van artikel 273f lid 1 aanhef en onder 9° Sr, nu de in die bepaling bedoelde gedragingen eerst dan als ‘mensenhandel’ kunnen worden bestraft indien uit de bewijsvoering volgt dat is voldaan aan de voorwaarde dat zij zijn begaan onder omstandigheden waarbij uitbuiting kan worden verondersteld (vgl. HR 16 oktober 2018, ECLI:NL:HR:2018:1941).

Uit de bewijsvoering van het hof volgt echter niet zonder meer dat bij de bewezen verklaarde gedragingen sprake was van uitbuiting, zoals onder 2.4.1 aan de orde gesteld. Voor zover het middel daarover klaagt, is het terecht voorgesteld.

Het tweede middel klaagt over de bewezenverklaring van het in zaak A onder 2 ten laste gelegde witwassen.

Op de grond die is vermeld in de conclusie van de advocaat-generaal onder 40 is het middel terecht voorgesteld.

De Hoge Raad vernietigt de bestreden uitspraak, maar uitsluitend wat betreft de beslissingen ten aanzien van het in zaak A onder 1 ten laste gelegde, voor zover betrekking hebbende op [slachtoffer 1], het in zaak A onder 2 ten laste gelegde en de strafoplegging, wijst de zaak terug naar het Gerechtshof Amsterdam, opdat de zaak ten aanzien daarvan op het bestaande hoger beroep opnieuw wordt berecht en afgedaan en verwerpt het beroep voor het overige.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 25-06-2019

ECLI: ECLI:NL:HR:2019:1026

Zaaknummer: 16/02079

Rechters: W.A.M. van Schendel, V. van den Brink en A.L.J. van Strien

Advocaten: P. Scholte

Wetsartikelen: 273f Sr

RECHTSPRAAK

Heeft het hof gemotiveerd beslist op vordering tenuitvoerlegging?

Het middel klaagt dat het hof de toewijzing van de vordering tot tenuitvoerlegging in strijd met artikel 14j lid 1 Sr niet heeft gemotiveerd.

Het hof heeft blijkens het dictum van zijn arrest het vonnis van de politierechter vernietigd ‘ten aanzien van de opgelegde straf’ en in zoverre opnieuw rechtgedaan. Het hof heeft het vonnis van de politierechter ‘voor het overige’ bevestigd. De beslissing van het hof moet aldus worden gelezen dat het zijn oordeel over de hoogte van de op te leggen gevangenisstraf in de plaats heeft gesteld van het door de politierechter dienaangaande gegeven oordeel en dat het hof het vonnis van de politierechter voor het overige heeft bevestigd, ook voor zover daarin de tenuitvoerlegging is gelast van de aan de verdachte opgelegde voorwaardelijke gevangenisstraf van één week.

Noch het arrest van hof noch het (gedeeltelijk) bevestigde vonnis van de politierechter houdt een motivering in ten aanzien van de beslissing tot toewijzing van de vordering tot tenuitvoerlegging. Deze beslissing is derhalve niet voorzien van de in artikel 14j lid 1 Sr vereiste motivering.

Het middel is terecht voorgesteld.

De Hoge Raad vernietigt de bestreden uitspraak, maar uitsluitend wat betreft de beslissing op de vordering tot tenuitvoerlegging, wijst de zaak terug naar het Gerechtshof Den Haag, opdat de zaak ten aanzien daarvan op het bestaande hoger beroep opnieuw wordt berecht en afgedaan en verwerpt het beroep voor het overige.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 25-06-2019

ECLI: ECLI:NL:HR:2019:1032

Zaaknummer: 17/03943

Rechters: J. de Hullu, E.S.G.N.A.I. van de Griend en M.J. Borgers

Advocaten: H. Sytema

Wetsartikelen: 14j Sr